

הישראלי עקב אחרי המירוץ בצופה במיגרש כדורגל שאינו מעדיף אף אחת משתי הקבוצות

ישראל היא מולדת שנייה, ואולי אף ראשונה. השפעתם על כל-י התיקשות היא עצומה. הם שולי טים בספרות ובקולנוע. יש להם כוח כלכלי במיגזרים רבים של המשק (אך לא בתעשייה הכבדה). השפעתם מגיעה לידי שיא ביום הבחירות.

עניין פנימי? משום-כך, הן בחירות בארצות-הברית אינן בגי' דר עניין ייצוגי בישראל. הן כימ' עט עניין פנימי. ישראל יכולה להשפיע עליהן — לא באמצעות הקלפי, אלא באמצעות התנהגותה ופעולות ראשיה. השגריר יצחק צ'ארד ניכסון, כפי שפעל הפעם עזר וייצמן לבחירתו של ריי צ'ארד ניכסון, כפי שפעל הפעם עזר וייצמן לבחירת ג'ימי קארטר. התנהגות ממשלתי-ישראל לגבי הן סיכסוך הישראלי-ערבי יכלה לק' דם את סיכויי קארטר או לחבל בהם.

בסך-הכל נהגה ישראל הפעם בניטרליות כימעט-גמורה — משום שלדעת כל המומחים אין הבדל ניכר בין ג'ימי קארטר ורונאלד רגן לגבי היחסים הצפויים בין ישראל ובין הממשלה הבאה של ארצות-הברית (ראה עמוד 27).

הערכה כללית זו גם מקהה את עוקץ ההתרגשות לגבי תוצאות הבחירות. הישראלי המצוי עקב אחרי המירוץ הגדול כמו צופה במיגרש הכדורגל. שאינו מעדיף קבוצה על פני האחרת. צפייה כזאת אינה מהנה במיוחד.

נראה שהפעם היתה זאת גם גישתם של רוב אזרחי ארצות-הברית.

תרומתו של חומייני

עזר וייצמן יכול היה ללקק גלידה — אך רק חומייני יכול היה לספק דמיון את הפחורה

עזר וייצמן יכול היה ללקק גלידה — אך רק האיית-אללה רוח-אללה חומייני יכול היה לספק

הקארטרים ישועה ברעג האחרון?

הרגנים * אף אל אף

הטענה: המתנקשים קשורים בי אש"ף.

עד היום לא הובא שמץ של הוכחה לטענה זו. ההסברה פועלת על-פי הכלל הוותיק של התעמולה המיקצועית: חזרה מתמדת על טענה הופכת אותה לאמת, בלי צר רך בהוכחות.

לפני שבועיים נעשה נסיון להפי' ריך טענה זו. אין זה פלא ששום עיתון ישראלי לא מצא לנכון לדווח על כך.

מי מרוויח? הנסיון בא בצר' רת מיכתב למערכת העיתון הבי' ריטי המכובד גאודיאן. חתם עליו נביל רמלאווי, נציג אש"ף בלונד' דון. רמלאווי ירש את מקומו של סעי' המאמי, מראשי מחנה-השמ' לום בפת"ח, שנרצח על-ידי סוכ' נים עיראקיים ביגלל פגישותיו עם ישראלים ציוניים.

כתב רמלאווי:

אנו מצטערים על כך שמנהיגים ציוניים מבקשים להפי' יתרון תעי' מולתי זול ממעשי-האלימות נגד היהדות האירופית, ומנסים לנצל את המצב במערכה פאטטי' לע' שיית' הון פוליטי ודיפלומטי נגד העם הפלסטיני.

אנו מושיטים ליהודי אירופה, העומדים מול אלימות זו, את דא' גתנו ואהדתנו, וזאת משתי סיבות: ראשית, אנו מתנגדים עקרונית להפלייה גזענית ועדתית.

שנית, מצוקת הפלסטינים וכוהה של התנועה הציונית קשורים במי' שרין בקיומם של רגשות אנטי-יהודיים באירופה. עליית הפאשיזם באירופה היא שהעניקה לתנועה הציונית את התמיכה להקמת המי' דינה הציונית בפלסטין.

הפלסטינים שותפים לתביעתם של יהודי אירופה כן, רשויות יפעלו באופן יפה שיה' המשתמשים באלימות נגד האלימות נגד הקהילות היהודיות.

עלי להודיע באופן החלטי וחד-משמעי, שלאירגון-השיחרור הפלס' טיני' אין כל קשרים עם אירגונים אנטי-יהודיים באירופה. אם גורם כלשהו יפיק תועלת מן המעשים האנטי-יהודיים שאירעו לאחרונה באירופה הרי זה הציונים וישר' אל, ובוודאי לא הפלסטינים ו-אש"ף.

עד כאן מיכתבו של רמלאווי. הכותרת שבה הכתיר העיתון הבי' ריטי את המיכתב, שהועלם בישר' ראל: „הודעת אהדה ליהודי אי' רופה“.

קל לתאר איך היו עיתוני-ישר' אל מבליטים מיכתב פלסטיני בעל תוכן הפוך.

* מימין: הבנות מורין ופאטי, רונאלד רגן, אשתו ננסי, ובנו מיכאל.

אחראי, שאינו משעבד את ענייני המדינה לענייני האישי. 0:2 לטור' בת קארטר.

בכך מנע מעצמו גם את הצורך להחליט החלטה כלשהי לכאן ו- לכאן — ובכך להרגיז חלק זה או אחר של הציבור האמריקאי.

נשיא בכל הדרה. אך התוע-לת העיקרית שבפרשת בני-הערור' בה ביממה האחרונה היתה בשטח אחר, שמעטים שמו לב אליו.

לנשיא המבקש להיבחר מחדש יש יתרון גדול אחד על כל מתח-רי: הוא כבר יושב בבית-הלבן. הוא יכול להשתמש במכשירים של כהונתו כדי לרכז את תשומת-הלב אליו, להופיע לפני הבוחר כי "נשיא", על כל הדרת מישרתו ה-רמה, בעוד שמתחריו אינו אלא „מועמד“, חסר נסיון והדר.

קארטר איבד יתרון זה במידה רבה בחודשים האחרונים. עניין בני-הערובה החזיר לו את הית' רון ברעג המכריע.

קארטר „הפסיק את מסע הב-חירות שלו“ כדי לטפל בבני-הערובה. זה נשמע יפה, אך למע-שה העביר את מסע-הבחירות ל-מקום שהוא הטוב ביותר לגבוי — הבית הלבן.

במשך 48 השעות המכריעות לפני יום-הבחירות, עמד הבית הלבן במרכז החדשות. הארץ ה-אדירה נשאה כולה את עיניה אל המיבנה הלבן בווישינגטון. כל תנור עה של קארטר זכתה בסיקור נר-חב באמצעי-התיקשות. מה ש-קארטר עשה ולא עשה היה חשוב. ואילו תנועותיו של רגן לא היו חשובות או מעניינות.

זאת היתה התרומה האמתית של חומייני לקארטר בשעה האחר' רונה. רק בשעות הקטנות של ה-לילה, אור ליום הרביעי, יתברר אם די היה בתרומה זו כדי לתת לקארטר את היתרון הקטן האחרון שהיה דרוש לו כדי לנצח במי' רוץ, שבו רצו שני הסוסים „אף ליד אף“.

עיתונות

מיכתב גונו

אש"ף מגנה את הפעולות האנטי-שמיות, וכליהת-תיקשות בישראל מעדימים את הגינוי

גל הפעולות הניאו-נאציות נגד יהודים באירופה נמשך. יחד עימו נמשכת מערכת-ההסברה של מישר' רד-החוק הישראלי, המקשר את הניאו-נאצים עם אש"ף. אין הוי דעה ישראלית על ההתנקשות בי' בית-הכנסת ברח' קופרניק ועל גילוי אחר כלשהו של אנטי-שמיות במערב-אירופה, שאינה חוזרת על

את הסחורה: שיחרור בני-הערור' בה.

כמה אנשים מפוכחים בעולם סברו מזה חודשים רבים, כי קיי' מת מעין קנוניה אילמת — אוטור' מטית, ולא מתוכננת — בין הו' מיני וג'ימי קארטר לגבי מועד שיחרור בני-הערובה. לאיראנים היה כדאי למכור אותם בימים ה-אחרונים לפני הבחירות בארצות-הברית, משום שזוהו המועד שבו המחיר הצפוי היה אמור להיות הגבוה ביותר (ראה איגרת העורך). לקארטר היה כדאי לקבלם אז, כאשר השפעת הדבר על תוצאות הבחירות היתה אמורה להיות דר' מתית ביותר.

ואכן — בימים האחרונים ממש לפני הבחירות הודיעה איראן על נכונותה לשחרר את הדיפלומטים הלכודים.

בתוך מזכורת. אולם אי-אפשר היה לצפות מראש את ה-אוירה בארצות-הברית באותו מו' עז.

ג'ימי קארטר מצא את עצמו השבוע במלכודת פסיכולוגית-פוי' ליטית. אילו עט על המציאה, היו הכל רואים בכך אישור לקיום ה-קנוניה. אחרי היריה, היתה באה המכה החוזרת. הבוחר האמריקאי היה יכול להגיב כאדם נעלב, ש' ניסו לשטות בו. העניין יכול היה להסל את הסיכויי הדל שנותר ל-קארטר.

אך קארטר גם לא יכול היה לפ' רב לקבל את בני-הערובה. גורל' של דיפלומטים אלה נוגע לכל אמריקאי, והשהיית שיבתם בא-פן מלאכותי היתה פוגעת אף היא בקארטר.

במצב זה התגלה כישרונו האמי' תי של קארטר — כישרונו של פוליטיקאי ומומחה, אמן הבחירות ואלוף השימוש באמצעי-התקשור' רת.

0:2 לקארטר. קודם כל שיגר לשני מתחריו — רונאלד רגן וג'ון אנדרסון — אתגר ישר. הוא „התייעץ“ עימם. למעשה אמר להם: אם אתם מתנגדים לשיבת בני-הערובה בתנאים אלה, הודיעו גא על כך ברבים.

רגן לא יכול היה להרשות לעצ' מו לסרב. על כן גימגם, אמר ש' העניין „עדין“, שאינו מוכן לה' שיב. בכך התגלה ברעג מכריע' כאדם שאינן לו תשובות, הפוחד לגבש עמדה. 0:1 לטובת קארטר. אנדרסון גימגם בצורה אחרת, אך זה לא היה חשוב.

לאחר מכן הודיע קארטר, כי הוא „מעדיף“ בהצעות, שדרוש משאומתן, שאין לספל בעניין בי' חיפזון, בצילן של בחירות. בכך הקדים תרופה למכה, מנע מראש כל טענה כאילו הוא מנצל את עניין בני-הערובה לטובתו הפולי' טית. הופיע בפניה של „אני אדם